

választanak más felnőttkori hivatást, mint a zenei pályát.

A verseny – a zsűri egyöntetű véleménye szerint – igen magas színvonalú volt. Megejtően gondos, alapos tanári munka húzódott meg még azon versenyzők produkciói mögött is, akik most nem kaphattak jutalmat. A szakmai tapasztalatok a korábbiakhoz hasonlóan most is igen sokrétűek, tanulságosak voltak. Minden ehhez hasonló, korosztályos versenyen igen hasznos áttekintés adódik a különböző korú gyermekek, serdülők irányultságáról, zenei képességeiről, zenei és hangszeres kommunikációjáról. Ezek most is megnyilvánultak. Az egyes korosztályok természetesen most sem mutattak egyforma minőséget. Megállapíthattuk, hogy nagyon pozitív fejlemények mutatkoznak a III. korcsoportnál, amelynek egyes tagjai olykor a zenei pályára készülők szakközépiskolásokat is meghazudtoló felkészültségről és előadói kvalitásokról adtak számot, miközben a közoktatásban tanuló diákként élik mindennapjaikat.

A zsűriben ülők maguk is különböző zenei ízlésű és művészi alkatú emberek, tanárok, de a felhangzó produkciók hallatán mégis olyan egységes értékelési szempontokat alkalmaztak, amelyek alkalmasak voltak a legfelkészültebbek kiválasztására. Mindenekelőtt a versenyző fiatalok zenei mondanóját akceptálta a zsűri, természetesen a kategóriának megfelelő korosztály lehetőségeinek, életkori sajátosságainak, és a sokéves gyakorlatnak az ismeretében. Olykor kevésbé szigorúan ítelt meg egy-egy kisebb hanyagságot, vagy éppen indiszponált előadást, ha a szereplőtől szuggesztív zenei élményt kapott. A kottahűség, a zenei üzenet pontos interpretációja olyan alapkövetelmény, ami szintén helyet kapott az értékelésben. Értékelési szempont volt továbbá a tanári munka minősége is, ami az elhangzó produkciókban mindig jól érzékelhető. Az is szempont volt, hogy az egyes hangszeres képességek a kategória korosztályán belül milyen szintűek általában és konkrétan is, mik az erények és a hiányosságok. A versenyt, magát akár tanári továbbképzésként is fel lehet fogni, mert az egyes értékelésekben elhangzó konkrétumok jelentősen segítik a versenyzők tanárainak további munkáját.

A Bartók Emlékházban megtartott díjkiosztó gálahangverseny, mint mindig, most is kiemelkedő ünnep volt a fiatal muzsikuskor életében, ahol tanár, szülő, a gyermek egyaránt katartikus élményhez juthatott a legjobbak zenei megnyilvánulásai hallatán. A verseny a maga ciklikus megrendezésével tehát egy igen fontos misszió, amely – éppen, mert nem helyezéseket ítél oda, hanem az értékesebb produkciókat emeli ki – az úton lévő fiatalokat orientálja, tájékoztatja, alkalmat ad az összehasonlításra, és gyorsan tegyük hozzá, a zenei utánpótlás felmérésére is alkalmat teremt a szakma számára. Ezért illet igen nagy köszönet mindenkit, aki tett a versenyért, a versenyzőkért és a szervezésért, lebonyolításért.

Az idei verseny kiemelt díjazottjainak névsorát [ITT](#) tekintheti át a kedves Olvasó (MS Excel formátumban).